

РЕШЕНИЕ

№ 17982

гр. София, 27.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 26.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **12647** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с §2 във връзка с чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по повод на решение № 13385 от 10.12.2024 г., постановено по адм. дело № 9662 по описа за 2024 г. на Върховния административен съд (ВАС), Първо отделение, с което е отменено Решение № 12472 от 20.07.2024 г., постановено по адм. дело № 10751 по описа за 2023 г. на Административен съд – София град (АССГ), Първо отделение, 12 – ти състав, с което по жалбата на „АТИ КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя К. С. Д., със седалище и адрес на управление [населено място], ул. Ц. С., [жилищен адрес] чрез Адвокатско дружество „Г., И., А. и К.“, със съдебен адрес и адрес за връчване на съобщения [населено място], [улица], ет. 3, е обявен за нищожен ревизионен акт (РА) № Р – 2200 – 22220 – 04417 – 091 - 001 от 13.04.2023 г., издаден от М. С. Х., на длъжност началник на сектор, възложил ревизията и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията при ТД на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1371 от 27.09.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ [населено място], като делото е върнато на същия съд за ново разглеждане от друг състав.

Оспорващият моли съда да отмени РА, потвърден с решението на ответника, като незаконосъобразен, необоснован, постановен при неправилно приложение на материалния закон и процесуалните правила. Инвокират се доводи, че органите по приходите не признават разходите за строителни материали по съображенията, че било договорено престиране само на труд, в случая бил използван подизпълнител - "БИЛД ПЛЮС 82" ЕООД, което било доказано и признато

в решението на ответника. На следващо място са изложени аргументи, с които се цели оборване изводите, направени в РА, за неотносителност на разходи за авточасти за МПС от марки, каквито жалбоподателят не притежава, като се мотивира с продуктовата гама от автомобили на немския концерн Ф. груп, по тази причина, много от частите били универсални за автомобилите от марките, произвеждани от групата. Оспорващият възразява и срещу изводите на ревизиращите в областта на трудовото законодателство относно неначисляване на трудовото възнаграждение в пълен размер - самоотлъчка, неплатен отпуск, намаляване на работното време, които следвало да бъдат съобразени с "реалните събития и обстановка, която съпътства строителната дейност", непостоянна по своята същност, когато нямало възложен строителен обект, но работниците въпреки това не били освободени, а просто било намалено работното им време. Според жалбоподателя следвало да се държи сметка, че заетите в този сектор не били високообразовани, а често неграмотни, което водело до неразбиране на предоставените им документи и поставените от органите по приходите въпроси при извършените насрещни проверки. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. С., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и РА да се отмени като неправилен и незаконосъобразен. Ответникът – директорът на Д „ОДОП”, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. М., която оспорва жалбата и предлага РА да се потвърди по съображенията, изложени в решението на административния орган. Претендира юрисконсултско възнаграждение, за което представя списък на разноските.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издадена заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-2200-22220-04417-020-001 от 30.08.2022 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, М. С. Х., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на „АТИ Къмпани“ ЕООД. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Корпоративен данък за периода 01.01.2017 г. до 31.12.2018 г., Данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периода от 01.04.2018 г. до 30.04.2018 г., Данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периода от 01.09.2017 г. до 28.02.2018 г., ДОО – осигурители за периода от 01.09.2017 г. до 30.04.2018 г., Вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периода от 01.09.2017 г. до 30.04.2018 г. и Универсален пенсионен фонд – за осигурители за периода от 01.09.2017 г. до 30.04.2018 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и К. С. А., на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 07.09.2022 г. по електронен път.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р – 2200 – 22220-04417-020-002 от 06.12.2022 г., издадена от М. Х., е продължен срока за извършване на ревизията до 06.01.2023 г. Заповедта е връчена на 06.12.2022 г. по електронен път.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р – 2200 – 22220-04417-020-003 от 05.01.2023 г., издадена от М. Х., е продължен срока за извършване на ревизията до 07.02.2023 г. Заповедта е връчена на 05.01.2023 г. по електронен път.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2200 – 22220-04417- 092 – 001 от 10.03.2023 г., връчен на 14.03.2023 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р-2200-22220-04417-091-001 от 13.04.2023 г., с който са установени задължения за довносяне в размер общо 52308,05 лв. и лихвите за просрочия към тях в размер общо на 22

922,41 лв., от които корпоративен данък – 42 953,32 лв. и лихви – 18 071,04 лв., данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения – 1 710,74 лв. и лихви – 889,97 лв., Универсален пенсионен фонд – за осигурители – 1 152,64 лв. и лихви – 597,49 лв., ДОО – за осигурители – 4 647,15 и лихви – 2 407,95 лв. и Вноски за здравно осигуряване – за осигурители – 1 844,20 лв. и лихви – 955,96 лв.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 53 – 06 – 5196 от 22.05.2023 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 – 822 от 30.05.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно съгласие между жалбоподателя и директора на ДОДОП за срок до 28.09.2023 г.

В хода на ревизионното и предходното съдебно производство е установено, че жалбоподателят през ревизираните периоди е извършвал разнородна дейност – строително - монтажни работи (СМР), счетоводно обслужване и финансово-счетоводни консултации, търговия с нехранителни стоки (памперси, пелени, санитарни препарати и др.), като приходи са отчитани от всички видове дейности. Констатирано е, че дружеството е вписано в Централния професионален регистър на строителя и притежава валидни удостоверения. Притежава материална, технологична и кадрова обезпеченост за осъществяване на дейността, в т.ч. собствени и под наем недвижими имоти; МПС - 1 собствен товарен автомобил „Хюндай“, рег. [рег.номер на МПС] и два лека автомобила, ползвани по силата на финансови лизингови договори - „Шкода, С. А.“ и „Мазда CX5“, има назначени лица по трудови договори, ЕКАФП и действащи банкови сметки. Оспорващият е подавал данни с декларации обр. 1 за осигурени лица и декларации обр. 6 за дължими осигурителни вноски и данък, като декларираните суми за ревизираните периоди са внесени.

В частта по ЗКПО:

За 2017 г. от жалбоподателя е подадена годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО, с която е деклариран счетоводен и данъчен финансов резултат счетоводна/данъчна печалба в един и същ размер 7 756,30 лв. Определен корпоративен данък за внасяне в размер на 775,63 лв. Същият е внесен.

За 2018 г. е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която е декларирана счетоводна/данъчна печалба от 33 179,55 лв. Деклариран и внесен е корпоративен данък в размер на 3 317,96 лв.

С РА е направен извод, че са налице основания за корекция на декларирания размер на счетоводния финансов резултат (С.) и за двете финансови години и е направено облагане, както следва:

1. В посока увеличение на С. на основание чл. 26, т.2 ЗКПО, тъй като не са признати за данъчни цели счетоводните разходи, които не са документално обосновани по смисъла на закона;
 - установено е, че по фактури № 13100067731 от 14.11.2017 г., № [ЕГН] от 14.11.2017 г. № [ЕГН] от 14.11.2017 г., № [ЕГН] от 22.12.2017 г., № [ЕГН] от 22.12.2017 г. и № [ЕГН] от 22.12.2017 г., издадени от „АИКО МУЛТИ КОНЦЕП“ ООД, с обща данъчна основа 4 288,20 лв. и с предмет на доставка „аванс“. По отношение на тези фактури органите по приходите са направили извод, че са неправилно отчетени като разходи за придобиване на материали, поради което този разход е участвал неправомерно при формиране на счетоводния финансов резултат на дружеството за 2017 г.;
 - от вторичните счетоводни документи е направен извод, че за 2017 г. жалбоподателят е отчетел втори път разходи в общ размер на 27 880,49 лв., във връзка с придобиването на стоки за електроуреди, офис техника и препарати, доколкото тези разходи са били отчетени освен по дебитата на 601 „Разходи за материали“, но и чрез отчетната стойност на продадените/вложените

активи, чрез изписване на разхода при употребата на стоките по кредита на счетоводна сметка 304/4 „Електроуреди и офис техника“ и сметка 304/6 „Препарати“. Посочено е, че при формиране на С. е трябвало да се вземат единствено разходите по икономически елементи, без да се има предвид отчетната стойност на продадените стоки.

-констатирано е, че за 2017 г. жалбоподателят е завишил разходите за дейността със 20 938,41 лв., в т.ч. 20 073,60 лв. неразпределена печалба от минали години; 861,81 лв. разчети за данък върху печалбата, 3,00 лв. - други приходи от дейността.

-посочено е, че през 2018 г. по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ оспорващият е осчетоводил разходи в общ размер на 132 500,00 лв. по 11 фактури, издадени от „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Предмет на доставките са услуги - изготвяне на оферта на част „Конструктивна“ за обекти: офис сгради на „И.“, „Хризантема“ [населено място], „С.“, „Ч. връх“, „С.“, „Нова Д.“ и др. Към процесиите фактури от жалбоподателя и неговият доставчик няма представени каквито и да било други документи, които да удостоверяват реално настъпили стопански операции, които да обосноват признаване на разходи, в т.ч. и продажни фактури, документиращи реализирани продажби на услуги от това естество. В подкрепа на това се сочи, че самото данъчно задължено лице е представило вторични счетоводни документи, съгласно които на 01.01.2019 г. същото е сторнирало записите по сметката със знак „минус“. Налице е и подадена справка - декларация по ЗДДС за м. 01.2019 г., с която е извършена корекция на въпросните фактури със знак „минус“. Приходните органи са установили обаче, че така представената корекция не е намерила отражение нито в редовно подадената ГДД на 31.03.2019 г., нито впоследствие - с коригиращата такава от 30.09.2018 г. Предвид така установеното е формиран извод, че счетоводният финансов резултат на „АТИ КЪМПАНИ“ ЕООД подлежи на преобразуване.

-установено е, че през 2018 г. по сметка 602 жалбоподателят е отчетел разходи в общ размер на 19 366,67 лв. по 4 броя фактури, издадени от „БИЛД ПЛЮС 82“ ЕООД, с предмет „аванс по договор“(данъчната им основа е в общ размер на 33 666,67 лв.; общата стойност е 40 400,00 лв.). Оспорващият е бил нает като подизпълнител във връзка със сключения договор за СМР от 22.06.2018 г. между оспорващия и неговия възложител „ДМ Б. Г.“ ООД за обект „Жилищна сграда с подземни гаражи“ УПИ XIX-1065, кв. 25, м. „Л. - зона Г“, [населено място]. Установено е, че СМР са действително извършени, но без участието на „БИЛД ПЛЮС 82“ ЕООД. Основание за това е непредставянето на каквито и да било от изисканите документи от доставчика при последователно извършените му насрещни проверки в предходната и настоящата ревизия, в т.ч. кои лица и кога са работили на посочения обект и други доказателства, които да удостоверят извършени услуги към „АТИ КЪМПАНИ“ ЕООД; deregистрацията на доставчика по ЗДДС, вследствие неизпълнение на законовите му задължения, в т.ч. невнасяне на данъци и ЗОВ на назначените 21 лица, принципно заемащи длъжности, подходящи за изпълнение на процесиите СМР, вследствие на което е образувано изпълнително дело; издаден РА №Р-22221719001512-091-001/09.01.2020 г. от приключила ревизия по ЗДДС за периоди от 2018 г., при която „БИЛД ПЛЮС 82“ ЕООД не е оказало каквото и да било съдействие. Сочи се още, че доколкото по тези фактури е налице разплащане само на 26 100,00 лв., а по остатъка от 14 300,00 лв. не е налице плащане, то данъчно задълженото лице е отчетло разходи само до размера на заплатената данъчна основа - 19 366,67 лв., с която сума е извършена корекцията на С.. Мотив за това освен горното е, че от жалбоподателя не са представени други фактури, от които да е видно приспадането на фактурираните аванси от „БИЛД ПЛЮС 82“ ЕООД.

-установено е още, че през 2018 г. по дебита на сметка 601/5 и 602/3 оспорващият е отчетел разходи в общ размер на 9 098,58 лв. по 3 фактури, издадени от „МОТОРТЕХНИК“ ЕООД, с предмет на

доставките „авточасти“ /маслен филтър, дискови накладки, носач, тампон, въздушен филтър и т.н./ и „ремонт по спецификации“. Посочва се, че видно от приложените спецификации към фактурите, предоставени от доставчика, същите се отнасят до автомобили А. А4, А. Q7, каквито оспорваният няма. Освен това е установено, че за 2018 г. в „МОТОРТЕХНИК“ ЕООД няма назначени лица по трудови и извънтрудови договори, които биха могли да извършат услугите по ремонт. В тази връзка приходните органи са счели, че тези разходи също са отчетени от ревизираното лице в нарушение на счетоводното законодателство при липса на документална обосновааност на разходите.

-установено е също така, че за 2018 г. от „АТИ КЪМПАНИ“ ЕООД е отчетен неправомерен разход от 9 998,00 лв. във връзка с изразходвани препарати, доколкото е налице изписване на въпросния разход по кредита на счетоводна сметка 304/6 „Препарати“ срещу дебитиране на счетоводна сметка 493 „Разчети със собственици“. Този разход не е свързан с независимата икономическа дейност на оспорвания.

При тези данни, органите по приходите са извършили корекции в посока увеличение на С. на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО за 2017 г. в общ размер на 53 107,10 лв. и за 2018 г. в размер на 170 963,23 лв.

Направени са корекции в посока увеличение на С. и по отношение на годишните счетоводни амортизации (чл. 54, ал.2 ЗКПО). Установено е, че по счетоводни данни тези амортизации са в размер по – голям от декларираните такива от жалбоподателя в подадената ГДД, а именно 8 631,18 лв. спрямо 6 724,80 лв. Налице е разлика от 1 906,38 лв., с която е извършена корекцията.

За 2018 г. са извършени и корекции в посока увеличение на С. на основание на основание чл. 77, ал. 1 във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 1 от ЗКПО относно отчетени текущи разходи за дейността по сметка 601 „Разходи за материали“ в общ размер на 217 110,26 лв. по фактури с предмет строителни материали /дограма, стъклопакети, итонг, латекс, оцветители, дюбели, гипсокартон, профили, окачвани, муфи, коляно, грунд, лепило за плочки, теракот, фаянс, филц, пясък, желязо и други подобни/, издадени от „АЛДИС-77“ ЕООД, „АЛ-МАКС“ ЕООД, „АНГРО ТРЕЙД“ ООД, „БАДЖИ“ ООД, Командитно дружество „Б. БЪЛГАРИЯ ТЪРГОВСКИ ЦЕНТЪР ЗА РАБОТИЛНИЦИ“, „ДИКРА - МЕТАЛИ“ ЕООД, „ДОН МАРИН КЪМПАНИ“ ЕООД, „ИНТЕРМЕТАЛ“ ООД, „ЙОНИ-96“ ЕООД, „МАСТЕР ПЛАСТИК“ ООД, „РУВЕКС“; АД, „СТАД-БЛИЗНАКОВ“ ЕООД и „ТРИДЕМ ПЛАСТ“ ООД. По данни от вторичните счетоводни документи е установено, че тези разходи касаят обекти като „Хесбургер“ в [населено място],[жк], [улица]в [населено място], KFC [населено място], жилищна сграда в[жк], С., фитнес О.“ и др., посочени на стр. 52-53 в РД, които обекти са на възложителите, посочени по-горе, спрямо които са предприети действия по извършване на насрещни проверки. Установено е, че по всички представени договори и възложени му СМР в тази връзка, ревизираното лице е следвало да предостави основно труд по направа на кофражи, полагане на арматура и бетон, като разходите му, с цел осъществяване на тази дейност са за полиетилен, линейни фиксатори за стени и колони, кофражно масло, кофражна тел, гвоздеи, кофражен шперплат 21 мм., шпилки за кофраж, гайки и други материали, свързани единствено с направата на кофраж и полагане на арматура. Т.е. сочи се, че в случая се касае за покупката на съвсем различни материали, за които данъчно задълженото лице не е било упълномощено. Освен по данните от договорите за СМР, приходните органи посочват, че тази информация се потвърждава и от извършените насрещни проверки на клиентите му.

В тази връзка е формиран извод, че данъчно задълженото лице отчита разходи за материали, срещу които липсват продажби и отчетени приходи. Сочи се, че по този начин е нарушена разпоредбата на чл. 24 от ЗСч, изискваща вярно и честно представяне на финансовите резултати от дейността на предприятието.

2. Корекции в посока намаление на С. — същите касаят основно начислените данъчни амортизации, като приложеното правно основание в случая е чл. 54, ал. 1 от ЗКПО:

-установено е, че жалбоподателят е начислявал данъчни амортизации за акумулаторен винтоверт в размер на 50%, която годишна данъчна амортизационна норма е относима за ДМА от IV категория, вместо в размер на 15%, каквато е нормата за всички останали неконкретизирани активи по чл. 55, ал. 1 от ЗКПО. Непризнатите разходи в тази връзка за **2017 г.** са в размер на 478,96 лв., а за **2018 г.** - 193,86 лв.

-данъчни амортизации в размер на 50% са начислявани и за уред против бръчки на лице „Зейтгард“, като в случая освен неправилно приложена годишна данъчна амортизационна норма е изтъкнато, че се касае за стока, несвързана с икономическата дейност на жалбоподателя, нито пък е налице последваща продажба. За **2017 г.** се касае за разход от 212,03 лв., а за **2018 г.** за разход в размер на 282,71 лв.

-установено е още, че за МПС товарен автомобил „Шкода Р.“, рег [рег.номер на МПС] , жалбоподателят неправомерно е начислявал данъчни амортизации за цялата 2017 г., с оглед на факта, че същият е бил продаден на 14.08.2017 г., през който месец е и отписан от баланса на дружеството. Непризнатият разход в тази връзка за периодите от м. 09.2017 г. до м. 12.2017 г. е 1 781,60 лв. /5 344,79 лв. начислени амортизации за цялата година/12*4/. Данъчни амортизации са били начислявани и за цялата 2018 г., поради; което цялостен разход в тази връзка в размер на 5 344,79 лв. не е признат за данъчни цели.

-за **2018 г.** не е признат и разход от 42,75 лв. във връзка с повторно завеждане на ДМА „почистваща система“ в данъчния амортизационен план, водещо до дублиране на данъчни разходи за амортизации.

-през **2018 г.** данъчни амортизации в размер на 25%, вместо в размер на 15% са начислявани по отношение на алуминиево скеле 1500/7 и подвижно скеле „Краусе 3,30 м.“, като непризнатите разходи в тази връзка са в общ размер на 89,54 лв. /54,54 лв. за първото скеле и 35,00 лв. за второто такова/.

За **2017 г.** корекциите на посоченото по-горе правно основание възлизат на сума в общ размер на 2 472,59 лв., а за **2018 г.** същите са в размер на 5 953,65 лв.

К. в посока намаление за **2017 г.** е налице и по отношение на сумата от 20 073,60 лв., за която е посочено, че представлява неразпределена печалба за минали години. Сочи се, че в случая е налице данъчна временна разлика. Посоченото правно основание е чл. 24, ал. 2, т. 2 от ЗКПО. Доколкото процесната сума е намерила отражение и в увеличението на С., то на практика не е налице корекция, водеща до определяне на допълнителен КД в тази връзка.

Направени са корекция в посока увеличение и в посока намаление за **2018 г.** Същите са по отношение на сумата в размер на 15 556,03 лв., представляваща отчетна стойност на продадените стоки. Посочено е, че жалбоподателят неправомерно е намалили своите приходи с посочената стойност, като същевременно въпросната сума не е посочена като

разход при формиране на общата сума на разходите.

Изложени са аргументи, че след корекциите за **2017 г.** е определен данъчен финансов резултат – данъчна печалба в размер на 43 262,39 лв. и следващ се корпоративен данък в размер на 4 326,24 лв., като след приспадане на внесения от оспорващия данък в размер на 775,63 лв., е определен КД за довносяне в размер на 3 550,61 лв. След корекциите, за 2018 г. е определена данъчна печалба в размер на 427 206,69 лв. и следващ се КД в размер на 42 720,67 лв. След приспадане на внесения от лицето данък (3 317,96 лв.) е определен КД за довносяне в размер на 39 402,71 лв. и 18 120,77 лв. лихви за забава за невнесения КД.

В частта по ЗДДФЛ и по КСО.

Задълженията са определени по особения ред, предвиден в ДОПК.

В хода на ревизията е установено, че оспорващият е декларирал икономическа дейност „Строителство на жилищни и нежилищни сгради“ с код по Н. 4120, като за процесните периоди, в дружеството са полагали труд по силата на трудов договор 27 лица, чиито данни са описани подробно в РД, осигурителните вноски, за които са като наети при условията на трета категория труд при пенсиониране. Жалбоподателят е представил рекапитулации и ведомости, подавал е декларации обр. 1 и обр. 6 за всеки месец от периодите в обхвата на ревизията.

1.Вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/:

За установяване на дължимите вноски за фонд ДОО, приходните органи са съпоставили и анализирали декларираните от дружеството данни за сключените трудови договори, начислените трудови възнаграждения и дължими 'осигурителни вноски с декларации обр. 1 и обр. 6 по конкретни лица. При извършена съпоставка ревизиращият екип е установил, че за периодите, попадащи в обхвата на ревизията, са налице различия в декларираните и установените осигурителни вноски за фонд ДОО, доколкото възнагражденията на лицата, определени в трудовите им договори, не са били начислявани в пълен размер, поради причини като: неплатен отпуск, самотлъчка, заповед за намаляване на работното време от 8 на 6 часа. Органите по приходите са посочили, че от ревизираното лице не са ангажирани доказателства, като: констативни протоколи за извършено дисциплинарно нарушение, в които да е посочено от кого и кога е допуснато неявяване на работа на съответните работници, което да се обективира попълване в отчетната форма на самоотлъчка; писмено оформени протоколи, свидетелски показания, писмени обяснения от лицата във връзка с неявяването им на работа и др. Сочи се, че при неявяване на работа в течение на два последователни работни дни се полага дисциплинарно уволнение, а в случая са налице цели месеци (от м. 02.2018 г. до м. 04.2018 г. има работници, които се водят самоотлъчка). Допълнително е отбелязано, че след започване на ревизията жалбоподателят е предприел действия по спазване изискванията на трудовото законодателство.

Във връзка със заповед №1/04.12.2017 г., на оспорващия, на основание чл. 138а от КТ, във връзка с намаляване обема на работа в строителството от 04.12.2017 г. до 31.01.2018 г., на всички работници и служители в отдел „Строителство“, е установено непълно работно време в размер на 6 часа, като основните трудови възнаграждения са определени в размер на 3/4 от основните заплати, договорени с трудовите договори. Органите по приходите са констатирали, че липсват доказателства подобна заповед да е сведена до знанието на

работниците и служителите, с оглед на това, че липсват подписи на лицата, удостоверяващи, че са запознати с нея. Направен е извод, че посочената заповед е съставена за целите на извършената, защото ведомостите за работна заплата за м. 12.2017 г. са смятани при 8 часов работен ден и така са подадени декларациите обр. 1. Във връзка с лицата, на които им е било разрешено да ползват неплатен отпуск, приходните органи сочат, че голяма част от заповедите са с един и същи номер, а друга голяма част са и от една и съща дата - №001/02.06.2018 г. Сочи се и, че периодът на неплатения отпуск, посочен в заповедите, е месеци преди датата на издаване на им (02.06.2018 г.). Подчертано е, че въпросните заповеди не са връчени на лицата - липсва техният подпис. Сочи се и че в Заповед №1/04.12.2017 г. и последвалата я Заповед №2/04.12.2017 г. за намаляване на работното време на част от служителите, не е налице информацията относно това кои са тези служители. Липсват и доказателства, че подобна заповед е сведена до знанието на работниците и служителите. Не са налице данни за предварително съгласуване намаляването на работното време с представителите на синдикалните организации на представителите на работниците и служителите.

За доказване на факта, че лицата е следвало да получават пълен размер на определеното им възнаграждение по трудов договор, и върху него да бъдат начислени и удържани ЗОВ, приходните органи са се позовали и на резултатите от извършените насрещни проверки в хода на предходната ревизия на част от така назначените лица - И. Н. Н., Б. В. В., А. А. Р., М. С. М., Е. И. С., А. К. А., А. П. Р., И. Й. Р., М. Б. М., В. Л. К., С. И. Т., В. Г. П. и И. А. А.. Повечето от лицата са отговорили, че са полагали труд по силата на сключени трудови договори с жалбоподателя на длъжности общи работници строителство на сгради, като продължителността на работния им ден е била 8 часа. Заявили са, че не са ползвали неплатен отпуск, нито по собствена инициатива, нито по такава на работодателя. Допълнително са споделили, че са се подписвали в трудовите книги ежедневно.

В подкрепа на своите изводи ревизиращите органи са изтъкнали и резултатите от изготвеното запитване до ИА „Главна инспекция по труда“. В получения отговор се сочи, че на 11.04.2018 г. е извършена проверка на място на строителен обект: „Г. парк С.“, [жк], С., с възложител „СГ МИНЕРАЛ“ ЕООД и изпълнител „АТИ КЪМПАНИ“ ЕООД. На обекта са полагали труд 6 лица, които са попълнили декларации за заеманата от тях длъжност при работодател „АТИ КЪМПАНИ“ ЕООД, работно време, дата на назначаване, трудово възнаграждение, в т.ч. е и Е. И. С., на длъжност „кофражист“, за което лице, съгласно отчетната форма за м. 04.2018 г., попълнена от дружеството, е вписано, че за всички работни дни през този месец е бил в неплатен отпуск.

На база на събраните данни в хода на ревизията, органите по приходите са направили извод, че представените отчетни форми обр. 76 за явяването/неявяването на работа, попълвани от ревизираното лице, не отразяват вярно реалното отработено време от работниците и служителите. Констатирано е, че за разглежданите периоди начислените и внесени дължими осигурителни вноски за ДОО от жалбоподателя са в по-малък размер от действително дължимия, с оглед на факта, че са начислявани върху суми, по-малки от определеното брутно възнаграждение по трудовите договори. При ревизията са изготвени справки за всеки един месец, в които е посочен размерът на месечния осигурителен доход за всяко едно лице, върху който са начислени осигурителните вноски, определен

съобразно размера на възнаграждението* посочено в трудовия договор. Посочено е, че договорените възнаграждения в трудовите договори, в по- голямата си част, са равни на минималния осигурителен доход по основни икономически дейности и квалификационни групи професии, като само някои възнаграждения са по- големи размери от минималния осигурителен доход за длъжността /на Ф. В. Я., М. Р. Б., С. И. Т./. За лицата В. Г. П., С. И. Т., А. К. А., А. П. Р., А. А. Р., М. С. М., И. Й. Р., М. Б. М. и В. Л. К. възнагражденията са определени до 15.03.2018 г., съобразно установеното, че същите са работили в „АТИ КЪМПАНИ“ ЕООД само до тази дата. Предвид горното, дължимите осигурителни вноски са определени съгласно чл. 6, ал. 3 от КСО.

При ревизията е установено, че през ревизираните периоди за управителя К. С. Д. също са начислявани и внасяни осигуровки. Същите са определени върху осигурителен доход в размер на 678,40 лв. Ревизиращите **органи** сочат обаче, че минималният осигурителен доход за управител през 2017 г. е 760,00 лв., а през 2018 г., същият е 790,00 лв. Предвид това е прието, че за управителя също следва да бъдат доначислени осигурителни вноски до размера на минималния осигурителен доход.

С РА, по реда на чл. 122, ал. 1 от ДОПК, след подробен анализ в тази връзка, е определена сума за довносяне на вноски по ДОО в общ размер на 4 647,15 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 2 407,95 лв. Установените вноски за ДОО са изложени в табличен вид за всеки от процесиите периоди в РД.

2. Вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване /ДЗПО/- Универсален пенсионен фонд /УПФ/ - осигурители:

При ревизията е установено, че има назначени лица, родени след 31.12.1959 г., които задължително следва да се осигуряват за допълнителна пенсия в универсален пенсионен фонд, съгласно чл. 127, ал. 1 от КСО. Съответно аналогично с изводите в частта по КСО - вноски за ДОО, ревизиращите органи са установили, че начислените и внесени вноски за УПФ за всички ревизирани периоди са в размер, различаващ се от дължимите такива, съгласно Наредба Н-8 от 29.12.2005 г. Осигурителните вноски за ДЗПО са определени съгласно чл. 157, ал. 6 от КСО - осигурителните вноски за ДЗПО се внасят върху доходите, за които се дължат осигурителни вноски за ДОО. Същите се внасят в сроковете за внасяне на вноските за ДОО. С РА е определена **сума** за довносяне в размер на 1 152,64 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 597,49 лв. Данните са изложени в табличен вид на стр. 83-84 в РД.

3. Вноски за здравно осигуряване по Закона за здравното осигуряване:

Аналогично на изводите в частта по КСО - вноски за ДОО, ревизиращите органи са установили, че начислените и внесени 30 за всички ревизирани периоди са в размер, различаващ се от дължимите такива, съгласно чл. 40, ал. 1, т. 1 от ЗЗЗО. С РА са доначислени вноски за всички ревизирани периоди в общ размер на 1 844,20 лв. и са начислени лихви в размер на 955,96 лв. Данните са изложени в табличен вид на стр. 85 в РД..

4. Данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения **Предвид гореизложеното с РА е извършено и доначисляване на данък общ доход.**

Това е така доколкото съгласно чл. 12 и чл. 10, т. 1 от ЗДДФЛ доходите от трудови и

приравнени към тях правоотношения подлежат на облагане с данък. Касае се за сума в размер на 1 710,74 лв. и лихви в тази връзка в размер на 889,97 лв.

В хода на настоящето производство са приети като писмени доказателства материалите съдържащи се в адм. дело № 10751 по описа за 2023 г. на АССГ и в адм. дело № 9662 по описа за 2024 г. на ВАС, Осмо отделение.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. По отношение въпросите за компетентността на органите по приходите, извършили ревизията и преминаването на същата по реда на чл. 122 от ДОПК, Върховният административен съд се е произнесъл с Решение № 13385 от 10.12.2024 г. по адм. дело № 9662/2024 г., поради което настоящият съдебен състав няма да ги изследва повторно и при съобразяване императивната разпоредба на чл. 224 АПК.

Органите по приходите, за да издават процесния РА при установяване на публичните задължения, констатирани в него, са приложила следните разпоредби:

В частта по ЗКПО

Законодателят в чл. 16 от ЗКПО е регламентирал кога ще е налице отклонение от данъчното облагане. В процесния случай органите по приходите са посочили, че са налице предпоставките на чл. 16, ал. 1 и чл. 16, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, които текстове гласят, че когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. А за отклонение от данъчно облагане се смята и: значително превишение на количествата на влаганите материали и суровини за производство и други производствени разходи над обичайните з извършваната от лицето дейност, когато превишението се дължи на обективни причини.

Във връзка с направените увеличение и намаление на С. ревизиращите и ответник са приели, че са налице предпоставките за приложение на чл. 24, ал. 1 и ал. 2, т. 2 ЗКПО, които разпоредби посочват, че данъчните временни разлики възникват, когато приходи или разходи са признати за данъчни цели в година, различна от годината на счетоводното им отчитане. Данъчна временна разлика е налице за приход, признат за данъчни цели в годината на счетоводното му отчитане, който ще бъде признат през следващи години, когато настъпят условията за признаване.

На следващо приходните органи не са признали счетоводни разходи на жалбоподателя по

реда на чл. 26, т. 2 ЗКПО за данъчни цели, които разходи не са документално обосновани по смисъла на същия закон.

Що се касае за данъчните амортизации на оспорващия както органите по приходите, така и съда следва да съобразят приложимото законодателство за ревизираните периоди на чл. 54 и чл. 55 ЗКПО в приложимата редакция. В този случай законодателят изрично е предвидил, че при определяне на данъчния финансов резултат се признават годишните данъчни амортизации, определени по реда на разглеждания закон. Счетоводните разходи за амортизации не се признават за данъчни цели. При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със счетоводните амортизации, независимо от това дали отчитането им води до намаляване на С. за годината на счетоводното им отчитане.

За правилната преценка на данъчните амортизируеми активи на жалбоподателя трябва да се вземе предвид и разписания текст на чл. 55, съгласно който същите се разпределят в седем категории: 1. категория I - масивни сгради, включително инвестиционни имоти, съоръжения, предавателни устройства, преносители на електрическа енергия, съобщителни линии; 2. категория II - машини, производствено оборудване, апаратура; 3. категория III - транспортни средства, без автомобили; покритие на пътища и на самолетни писти; 4. категория IV - компютри, периферни устройства за тях, софтуер и право на ползване на софтуер, мобилни телефони; 5. категория V - автомобили; 6. категория VI - данъчни дълготрайни материални и нематериални активи, за които има ограничен срок на ползване съгласно договорни отношения или законово задължение; 7. категория VII - всички останали амортизируеми активи. Както и че годишните данъчни амортизационни норми с определят еднократно за годината и не могат да превишават изрично разписаните в табличен вид размери.

И не на последно място следва да се посочи относимата нормативна уредба, приложима относно разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, регламентирана в чл. 77, ал. 1 ЗКПО, съгласно която разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

В частта по ЗДДФЛ

В тази част ревизиращите са базирали изводите си на класификацията на видовете доходи, съгласно чл. 10, т. 1 ЗДДФЛ, която разпоредба предвижда, че в зависимост от източник видовете доходи са: 1. Доходи от трудови правоотношения. Тези доходи са облагаеми по смисъла на чл. 12 от същия закон, тъй като са облагаеми доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон (ал.1). Когато в този закон е предвидено приспадане на разходи, при определяне на облагаемия доход от съответния източник се вземат предвид разходите, определени в ЗДДФЛ.

В частта по КСО

Въпросът за осигурителните вноски е регламентиран в Осигурителния кодекс като чл. 6, ал. 3 от същия в приложимата редакция предвижда, че осигурителните вноски за работниците и служителите и за лицата по чл. 4, ал.1, т. 7 и 8 се дължат върху получените, включително начислените и неизплатените, брутни месечни възнаграждения или не

начислените месечни възнаграждения, но върху не по-малко от минималния осигурителен доход по ал. 2, т. 3, а за лицата, за които не е определен минимален осигурителен доход – минималната месечна работна заплата за страната и не повече от максималния месечен размер на осигурителния доход. Осигурителните вноски за лицата по чл. 4, ал.1, т. 5, 7, 8 и 9 и ал. 3, т. 5 и 6 се разпределят между осигурителите и осигурените, както следва: 1. за 2000 и 2001 г. - 80:20; 2. 2002 - 2004 г. - 75:25; 3. 2005 г. - 70:30; 4. 2006 г. - 65:35; 5. 2007 г. - 65:35; 6. 2008 г. - 60:40; 7. от 1 януари 2009 г. осигурителната вноска за фондовете "Общо заболяване и майчинство" и "Безработица" се разпределя в съотношение 60:40; 8. от 1 януари 2011 г. осигурителната вноска за фонд "Пенсии" за лицата, родени преди 1 януари 1960 г., както и за лицата по чл. 127, ал. 5, работещи по трудови правоотношения, се разпределя, както следва: а) 7,9 на сто за сметка на осигуреното лице, а за самоосигуряващото се лице - 17,8 на сто; б) 9,9 на сто за сметка на осигурителя, а когато лицето работи при условията на I и II категория труд и за лицата по чл. 69а - 12,9 на сто; 9. от 1 януари 2011 г. осигурителната вноска за фонд "Пенсии" за лицата, родени след 31 декември 1959 г., се разпределя, както следва: а) 5,7 на сто за сметка на осигуреното лице, а за самоосигуряващото се лице - 12,8 на сто; б) 7,1 на сто за сметка на осигурителя, а когато лицето работи при условията на I и II категория труд и за лицата по чл. 69а - 10,1 на сто; 10. за лицата по чл. 4б, ал. 1, които са избрали да променят осигуряването си от универсален пенсионен фонд във фонд "Пенсии", съответно във фонд "Пенсии за лицата по чл. 69", увеличената осигурителна вноска във фонд "Пенсии", съответно във фонд "Пенсии за лицата по чл. 69", е с размера на вноската по чл. 157, ал. 1, т. 1; вноската се разпределя между осигурителя и осигуреното лице в размерите по чл. 157, ал. 3; 11. за лицата по чл. 4в, ал. 1, които са избрали да променят осигуряването си от професионален пенсионен фонд във фонд "Пенсии", увеличената осигурителна вноска във фонд "Пенсии" е с размера на вноската по чл. 157, ал. 1, т. 2.

А легалната дефиниция за „осигурени лица“ е дадена в чл. 127, ал.1 КСО, а именно: задължително се осигуряват за допълнителна пенсия в универсален пенсионен фонд лицата, родени след 31 декември 1959 г., ако са осигурени във фонд "Пенсии", съответно във фонд "Пенсии за лицата по чл. 69, на държавното обществено осигуряване, с изключение на лицата, осигуряващи се по реда на чл. 4б.

На база на посочения приложим закон и установените факти по делото, настоящият съдебен състав приема за законосъобразни изводите на ревизиращите при издаването на процесния РА. Правилно органите по приходите са установили, че годишните счетоводни амортизации на жалбоподателя за 2017 г. са в размер на 8 631,18 лв., а не както той ги е декларирал в подадената от него ГДД - 6 724,80 лв., поради което е извършеното увеличение на С. със сумата от 1 906,38 лв. Правилно също така, предвид разпоредбите на ЗКПО по отношение начисляването на данъчни амортизации на данъчни амортизируеми активи /глава десета на закона/, са извършени и корекциите в посока намаление на С. и за двете финансови години. Неправомерно начислените данъчни амортизации касаят акумулаторен винтоверт, уред против бръчки на лице „Зейтгард“, почистваща система, алуминиево скеле 1500/7, подвижно скеле „Краусе 3,30 м.“ и „Шкода Р.“, рег. [рег.номер на МПС] . Съдът споделя доводите на ответника, че за останалите активи напълно незаконосъобразно е прилагана съвсем различна амортизационна норма от тази,

определена от законодателя. От страна на жалбоподателя не се опроверга, че почистващата система два пъти е отчетена като данъчен разход за амортизации. Законосъобразно органите по приходите са приели, че неправомерно оспорващият е продължил да начислява данъчни амортизации за продажения на 14.08.2017 г. автомобил в следващите месеци до края на 2017 г. и през следващата ревизирана година, независимо, че е отписан му от баланса на дружеството.

По отношение на отчетените разходи по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ в общ размер на 132 500,00 лв. по 11-те фактури, издадени от „КВАРЦ ДИЗАЙН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД през м. 12.2018 г. с на практика несъстоял се предмет на доставка услуги по изготвяне на оферти по част „Конструктивна“ на различни обекти не е налице спор между страните, че не е налице реална доставка на услуги. Спорно в случая се явява обстоятелството дали твърдяното сторниране на процесите разходи е намерило отражение и в подадените от него ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. и последвалата коригираща декларация от 30.09.2019 В хода на ревизията „АТИ КЪМПАНИ“ ЕООД е представило хронологичен регистър във връзка със счетоводните записи по процесите фактури, от който е видно, че същите са сторнирани, като са съставени аналогични записи по сметката със знак „минус“, но дружеството не е преобразувало счетоводния финансов резултат за 2018 г. в подадените годишни данъчни декларации. Отделно от това, при проверка съдържанието на двете декларации - от 31.03.2019 г. и от 30.09.2019 г. се установява, че същите са с идентично съдържание, а именно общо приходи в размер на 815 671,88 лв., общо разходи в размер на 782 492,33 лв.; счетоводна печалба от 33 179, 55 лв. и данъчна печалба в същия размер (с оглед еднакъв размер на декларираните увеличения и намаления С. във връзка със счетоводните и данъчни амортизации на дружеството). Декларирани КД – 3 37, 96 лв. При това положение съдът намира за правилен изводът в РА, че справка за корекция на спорните разходи не е намерила отражение в подадените от дружеството ГДД, както и в коригиращата такава. По така изложените съображения РА РА следва да се потвърди в частта на извършеното преобразуване на С. за 2018 г. със сумата от 132 500,00 лв.

Правилно и законосъобразно в хода на ревизията и при административното обжалване приходните органи за приели, че не следва да се признаят за данъчни цели и счетоводно отчетените разходи при покупка на строителни материали в общ размер на 217 110,26 лв. по фактури от 13 изброени на стр. 52 в РД доставчици, които са дружества с голям стопански оборот и наложили се на пазара именно с търговията със строителни материали, а именно „БАУХАУС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, „АНГРО ТРЕЙД“ ЕООД и др. Извършените корекции на С. са направени, тъй като срещу тези разходи за строителни материали не са налице отчетени счетоводни приходи. Това е така, защото предметът на сключените договори и възложените СМР с тях касаят престоирането на труд като направа на кофражи, полагане на арматура и бетон. Това обстоятелство се потвърждава и факта, че в договорите изрично е записано, че материалите (арматура, различни марки бетон) се осигуряват от възложителите по договорите. По част от договорите изрично е вписано, че единственият материал, който следва да се осигури от наетия изпълнител това е кофражът. СМР, възложени от „ЕСТРОЙ“ ООД са се изразявали в монтаж на метална конструкция (колони, ригели, столици, детайли, хоризонтални и вертикални връзки). Настоящият

съдебен състав изцяло споделя посоченото от ревизиращия екип на стр. 25 до 42 в РД, поради което не намира за необходимо да го преповтаря. Единственото, което следва да се посочи, че нито в хода на ревизионното производство, нито в съдебното такова жалбоподателят ангажира доказателства относно предназначението на гореописаните строителни материали, разходите за които не са признати от органите по приходите. При това положение обоснован и правилен извод е изводът им, че така отчетените разходи за строителни материали не следва да се признават за данъчни цели и РА е законосъобразен и в тази му част.

По отношение на отчетения през 2018 г. разход от 19 366, 67 лв. по 4 – те фактури, издадени от „БИЛД ПЛЮС 82“ ЕООД, с предмет „аванс по договор“, съдът приема, че РА е законосъобразен, тъй като жалбоподателят отново не опровергава приетата в хода на ревизията фиктивност на доставките.

Съдът приема РА за правилен и в частта на непризнатите разходи за данъчни цели в общ размер на 9 098,58 лв. по трите фактури, издадени от „МОТОРТЕХНИК“ ЕООД, с предмет на доставките „авточасти“ и „ремонт“. И тук отново не е спорно, че е налице реална доставка на авточасти и ремонт на МПС. Спорно е това, че жалбоподателят не притежава леки автомобили от марките А. А4 и А. Q7, за които са предназначени частите и услугите.

Не се установява неправилно приложение на корпоративното право от страна на ревизиращите относно отчетените разходи в размер на 4 288,20 лв. по фактурите, издадени от „АНКО МУЛТИ КОНЦЕП“ ООД, доколкото вписаният предмет на същите е за „аванс“. В случая е констатирано неправилното отражение на тези разходи по дебита на счетоводна сметка 302/2 „Материали“, вместо да бъдат осчетоводени като авансови плащания.

Не на последно място от материалите по делото се потвърждава изводът на органите по приходите, че жалбоподателят за 2017 г. неправомерно е отчело втори път разходи в общ размер на 27 880,49 лв. във връзка с придобиването на стоки за електроуреди, офис техника и препарати, доколкото същите веднъж са отчетени по дебита на 601 „Разходи за материали“ и втори път чрез отчетната стойност на продадените/вложените активи, чрез изписване на разхода при употребата на стоките по кредита на счетоводна сметка 304/4 „Електроуреди и офис техника“ и сметка 304/6 „Препарати“. Неправомерно е и отчитането през 2017 г. на разходи в общ размер на 20 938,41 лв., в т.ч. 20 073,60 лв. неразпределена печалба от минали години като корекцията е в посока увеличение, така и в намаление; 861,81 лв. разчети за данък върху печалбата 3,00 лв. – други приходи от дейността. Отново поради неправилно счетоводно отчитане правилно за 2018 г. е установено и неправомерно отчетен разход от 9 998,00 лв. за изразходвани препарати, тъй като този разход вписан по кредита на счетоводна сметка 304/6 „Препарати“ срещу дебитиране на счетоводна сметка 493 „Разчети със собственици“.

По отношение на допълнително начислените задължения за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения и задължителни осигурителни вноски за ДОО, УПФ и ЗО, дължими за осигурители, съдът намира и в тази му част РА за законосъобразен. Тук следва да се посочи, че са изцяло неприемливи твърденията на оспорващия относно работниците му са неоснователни и дискриминационни. На

следващо място обясненията на оспорващия за орязване на трудовите възнаграждения са повърхностни, тъй като изложените в жалбата твърдения се доказват с писмени документи, които следва да бъдат изгитвени по правилата на трудовото законодателство и не на последно по важност място да са връчени на всеки един работник. В тази връзка съдът изцяло споделя и намира изводите на органите по приход за правилни, обосновани и законосъобразни. По отношение на осигурителните вноски, РА отново е съобразен с предписанията на закона. В тази насока съдът намира, че е достатъчно да посочи, че дава най-голяма вяра на констатациите на държавните органи в лицето на служителите на Изпълнителна Агенция „Главна инспекция по труда“, които по време на извършена проверка на 11.04.2018 г. на място на строителен обект „Г. парк С.“, [жк], С., на обекта установили Е. И. С., на длъжност „кофражист“, който по данни на оспорващия м. 04.2018 г. е в неплатен отпуск. Само този факт е достатъчен да се направи извод, че оспорващият не спазва задълженията си като работодател. Съгласно чл. 6, ал. 3 КСО дали лицето е получило или не работната си заплата за изработеното от него през съответния месец, не е от значение за дължимостта на осигурителните вноски, които следва да бъдат начислявани от работодателя.

РА е законосъобразен и в частта, в която е определен минималният осигурителен доход върху който следва да се осигурява управителят на жалбоподателя, К. Д., който през 2017 г. е 760,00 лв., а през 2018 г. - 790,00 лв. Съответно извършеното доначисляване на ДОО, УПФ и 30 е правилно и законосъобразно. Т. е и доначисляването на данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения. Съгласно чл. 12 и чл. 10, т. 1 от ЗДДФЛ доходите от трудови и приравнени към тях правоотношения подлежат на облагане с данък по този закон.

По тези съображения жалбата следва да се отхвърли като неоснователна и доказана, а РА да се потвърди в обжалваната му част като правилен и законосъобразен.

При този изхода на делото следва да се уважи искането на директора на ДОДОП за присъждане на разноски по реда на чл. 226, ал. 3 във вр. чл. 161, ал. 1, изр. 2 от ДОПК, като жалбоподателят, „АТИ КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], следва да бъде осъден да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 2106, 92 лева, определено съгласно с чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал.2,т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, за всяка инстанция в размер на 6672,42 лв. или общо 20017,25 лв., при материален интерес от 75280,19 лв. и внесена държавна такса за касационно обжалване в размер на 602,24 лв. Общо дължимия размер на дължимите разноски е 20619,49 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АТИ КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2200 – 22220 – 04417 – 091 - 001 от 13.04.2023 г., издаден от органи по приходите, потвърден с Решение № 1371 от 27.09.2023 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ [населено място].

ОСЪЖДА „АТИ КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 20619,49 лв. (двадесет хиляди шестстотин и деветнадесет лева и четиридесет и девет стотинки) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: